

Jesus förhålligad

Predikan på Kristi Förklaringsdag 14 juli 2024 av Arne Wikström

Det är något särskilt med berg!

Storslaget på något sätt. Högt upp, överblick, frihet, luften... Just i dessa dagar är det fler än någonsin som vistas i naturen och det slås rekord i hur många som bestiger Kebnekajse på sin semestervandring.

Är det någon här som har bestigit ett högt berg? Kebnekajse kanske? Jag besteg ett berg i de Japanska Alperna för 52 år sedan. Högre än Kebnekajse faktiskt. Vi gick upp på natten. Fötterna var blöta efter någon fjällbäck och vi frös. Väl uppe drack vi kaffe och så gick solen upp! Fantastiskt! Fast det är så länge sedan, så minns jag det så väl. Och jag ville bara stämma in med Louis Armstrong när han med sin hesa stämma sjunger:

- What a wonderful world!

Den som någon gång varit uppe på ett högt berg vet, att uppe på berget får man nya perspektiv. Man ser längre, man får en överblick, som man inte haft tidigare.

Men Jesus och hans lärjungar var inte uppe på berget för att titta på utsikten. Jesus tog med lärjungarna upp på berget för att de skulle få vara ensamma och ifred för alla andra. I dagens evangelietext får vi möta Mose, Elia och Jesus.

På berget sätts Jesu uppdrag in i historien och för Petrus, Jakob, och Johannes blir Jesus förklarad som Guds son. Det är de tre lärjungar som alltid får vara med och representera när det händer viktiga saker. De var t.ex. också med i Getsemane.

Det var på berget Mose fick möta Gud personligen. Det var där Mose förde sina viktiga samtal med den Gud som gett honom uppdraget att leda folket ut ur slaveri och fångenskap. Det var där han fick ta emot de budord som skulle vara

vägledande för Israels barns tro och liv. Mose mötte Gud på berget under den långa resa som kallats **exodus**.

Efter detta möte med Gud strålade Moses ansikte så att människor blev förskräckta och Mose såg sig tvungen att täcka ansiktet. Efter mötet var Mose en förvandlad man, han hade fått se in i det land som Gud hade lovat sitt folk.

Det var på berget som Elia fick möta Gud på alldeles speciellt sätt. Elia är i slutet av sin profetkarriär. Man kan tycka att han uppnått allt. Han har besegrat avguden Ba'al's profeter och fått visa att Herren är Gud. Ändå överfalls han av hopplöshet, mörker och ensamhet. (1 Kung 19: 11-12)

Då säger Gud till Elia. Gå ut och ställ dig på berget inför Herren. Herren skall gå fram där." En stark storm som klöv berg och krossade klippor gick före Herren. Men Herren var inte i stormen. Efter stormen kom ett jordskalv. Men Herren var inte i skallet. Efter jordskalvet kom eld. Men Herren var inte i elden. Efter elden kom ett stilla sus.

När Elia hörde den stilla susningen förstod han att det var Gud och han gick ut och fick instruktioner för hur han skulle handla.

Efter den händelsen fick Elia hopp, framtidstro och handlingskraft. Därefter var han beredd att avsluta sitt verk och gå hem till Gud. Elia fick ett eget, alldeles speciellt exodus eller uttåg. Herren Gud tog hem Elia genom att sända hästar och vagnar efter honom in i det förlovade landet. Slavarna i USA sjöng om detta:

-Swing Low Sweet Chariot, Coming for to carry me home.

Det verkar som om kombinationen, berg, tystnad, ensamhet skapar förutsättningar för speciella gudsmöten.

Jesus visste det. Därför tog han med tre av sina lärjungar upp berget. Efter en stund förvandlas Jesu ansikte och hans kläder blev vita.

Plötsligt var Jesus inte ensam. Bredvid honom stod Mose och Elia och de samtalande med varandra. Ett moln, Guds närvaro, sänkte sig över dem och Guds röst hördes. En bekräftelse på vem Jesus är. Guds utvalde son som lever och undervisar i samma tradition som Mose och Elia, lagen och profeterna. Mose som gav folket lagen och undervisningen. Elia var den främste av profeterna.

De fick höra Guds röst som uppmanar oss att lyssna på Jesus. "Detta är min älskade son, han är min utvalde. Lyssna till honom."

En annan som hade varit upp på berget och fått nya perspektiv var Martin Luther King Jr.

Den 3 april 1968 – dagen innan **Martin Luther King** mördades, hans eget exodus, – höll han ett tal i Memphis inför de demonstrationer som skulle äga rum. Han sa: *"Jag vet inte, vad som kommer att hända. Vi har svåra dagar framför oss. Men det spelar ingen roll för mig nu. Ty jag har varit på bergets topp. Det bekommer mig inte.*

Som alla andra skulle jag gärna vilja leva ett långt liv. Ett långt liv betyder mycket. Men jag bryr mig inte om det nu. Jag vill bara göra Guds vilja. Och han har låtit mig gå upp till bergets topp. Och jag har skådat ut från det, och jag har sett det förlovade landet. Jag kanske inte kommer dit tillsammans med er... Mina ögon har sett the glory of the coming of the Lord – härligheten när Jesus kommer."

"I've been to the mountaintop." Det var Kings vittnesbörd relaterat till berättelsen om Mose då han kallades upp på berget för att därifrån se det land som utlovats men som Mose själv aldrig fick komma in i. King knöt också an till dagens text om

Jesus med sina lärjungar på härlighetens berg. Dessa berättelser hade avgörande betydelse för King. Han hade fått vara med Jesus på berget. Där hade hans drömmar fötts att mänsklig värdighet skulle upprättas i USA. Då skulle – som King sa – sönerna till tidigare slavägare sitta tillsammans med sönerna till tidigare slavar vid "broderskapets bord".

Det som gällde för de tre lärjungarna gällde för King. De fick inte bygga hyddor på det heliga berget och stanna kvar där. För Martin Luther King var det inte nog med drömmar. Vardagen bröt in med dess uppdrag. Han ställde sig i spetsen för deras förverkligande.

Varje gudstjänst kan få vara en bergstoppsupplevelse. I gudstjänsten tar Jesus oss vid handen och leder oss upp på berget för att ge oss ett nytt perspektiv på livet, på oss själva och varandra. Liksom Elia är vi kanske modfälda och ser ingen utväg. Allt går emot, vi är ensamma kvar. Men i mötet med Gud förvandlas allt.

Vi läser att: Jesus gick fram och rörde vid dem och sade: "Stig upp och var inte rädda." De lyfte blicken, och då såg de ingen utom Jesus.

I gudstjänsten får vi ta emot Jesu beröring. Vi får byta perspektiv. Istället för att fokusera på bekymmer och problem får vi fästa vår blick på Jesus. Han säger till oss just nu: Stig upp och var inte rädd.

Nu kan vi gå ner från berget och möta verkligheten tillsammans med Jesus Kristus. Han är vår medvandrare, vår vän och broder, Guds son och världens frälsare.

Stig upp och var inte rädd. Herren Jesus går med dig.

BÖN

Det är högsommartid. Vad ger oss denna sommar? Var är vi i vårt sökande efter Gud. Vi ber med **KG Hammar**:

*GUD, tack för sommaren.
Låt den slå sitt ljusa valv över våra liv,
som en katedral som påminner om dig,
som skapar och ger liv.*

*Tack för sommaren.
Låt den medföra rekreation i våra liv,
nyskapelse, återställelse och förnyelse.
Låt våra liv bli till en katedral som
påminner om dig,
du vårt ursprung och vårt mål.*

*Låt din Andes vind spela
på alla våra slumrande möjligheters
strängar
och förnya oss i alla våra relationer.*

*Låt oss vandra sommarens dagar
med Jesus som medvandrare och
vägvisare,
och hjälp oss att tillsammans med honom
upptäcka rastplatserna vid vägkanten.*

Amen